

[Boligministeren.]

indrettet sig på, at den sidste ottendedel nu skal betales, og en ændring heraf ville for det første give en række administrative og økonomiske vanskeligheder for private og almenyttige udlejere og for kommunerne. Vanskelighederne bliver endnu større, hvis den fremtidige lovgivning skal indrettes efter, om den ikke betalte ottendedel skal erlægges senere eller ej.

Lovforslagets andet punkt er et forslag om, at halvdelen af det bindingspligtige beløb tilfalder statskassen, hvis der ikke gennemføres varmeisoleringsarbejder i et af boligministeren nærmere bestemt omfang. Det står mig ikke ganske klart, hvoraf denne halvdel skal beregnes. Er det halvdelen af det samlede beløb, der er indbetalt siden 1967, som i givet fald skal kunne konfiskeres? Skal det i øvrigt gælde uanset ejerskifte, således at også en tidligere ejer risikerer at miste halvdelen af sine penge, hvis en ny ejer ikke foretager isolering? Hvis dette ikke er tilfældet, kan en ejer nemlig komme uden om bestemmelsen ved at sælge sin ejendom.

Jeg finder forslaget alt for vidtgående. Jeg mener nærmest, det kan betegnes som konfiskation, og jeg har svært ved at se, hvordan en sådan konfiskation umiddelbart skulle kunne gavne lejerne, og det er vel lejernes tarv, forslaget skal tilgodese. De får jo ikke lettere ved at få isoleret, blot fordi staten konfiskerer ejernes penge.

Også jeg er tilhænger af, at der udføres varmeisoleringsarbejde. Denne bestemmelse, som forslaget vedrører, nævner allerede i forvejen, at Grundejernes Investeringsfond kan yde lån til den rente på 6½ pct. til forbedringer bl. a. til varmeisoleringsarbejde. Udlejerne har her en billig mulighed for at få finansieret varmeisoleringsarbejde, og denne regel kommer også lejerne til gode. Der skal tages hensyn til den lave forrentning, når lejeforhøjelse som følge af forbedringen skal fastsættes.

Foruden ændringerne i boligreguleringsloven, der sigter på udlejningsejendomme, er der fremsat forslag til folketingsbeslutning om varmeisolering af en- og tofamiliehuse. Forslaget går ud på at sikre en finansiering af varmeisolerende foranstaltninger i disse huse. Jeg er helt enig i, at der såvel i parcelhuse som i udlejningsboliger både i landets og i den enkelte borgers interesse bør stiles

imod så billig en opvarmning som muligt. Også derfor vil jeg gerne sige lidt om, hvad der i anledning af energikrisen allerede er foretaget, og hvad der arbejdes med på dette felt. Det er jo sådan, at bygningsopvarmning beslægtet ca. halvdelen af landets totale energiforbrug, og det er derfor vigtigt, at der søges gennemført foranstaltninger, der kan reducere energiforbruget ved opvarmning.

Allerede i fjor, da energikrisen satte ind, indledtes et arbejde herfor. Dette arbejde tog i første række sigte på at henvende sig til den enkelte forbruger og gøre ham opmærksom på, hvad han selv kunne gøre straks. Arbejdet bestod i gode råd og anvisninger bl. a. om opsætning af plasticfolie og tætningslister, spareråd til brugere af kontorbygninger og til varmestre.

Under medvirken af statens byggeforskningsinstitut og organisationerne på boligområdet blev der udgivet og fordelt fire pjecer om disse emner. Derefter er vi i boligministeriet gået i gang med at overveje foranstaltninger, der kan træffes for mere varigt at nedsætte energiforbruget ved opvarmning. Vi vil undersøge, hvad der med fordel kan søges gennemført i allerede opførte bolig- og kontorbygninger, og hvordan vi kan få opvarmningen af de kommende års nybyggeri gjort mindre energikrævende. Hensynet til den bedst mulige udnyttelse af de eksisterende arbejdskraftressourcer vil også indgå i bedømmelsen af problemerne.

Jeg er som sagt helt enig i, at det er vigtigt, at der gøres noget for at nedbringe opvarmningsudgifterne, men om det af den grund vil være nødvendigt at sætte ind med statslige låneordninger og deraf følgende offentlig administration og yderligere offentlige udgifter, stiller jeg mig tvivlende over for.

Knud Damgaard (S):

Jeg skal knytte nogle få bemærkninger til lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene. Vi erkender i socialdemokratiet, at der ligger nogle akutte problemer på dette område, der skal løses. På den anden side finder vi, at dette SF-forslag ikke koncentrerer sig om det, der i virkeligheden er det væsentlige problem, nemlig de høje priser i det nyere byggeri. Socialdemokraterne har i boligudvalget fremsat sine syns-